Quả thật, tôi nghe giọng nói của Thiên Sứ yếu đi, tôi cảm thấy là Người đang đói, nhà mình còn gì ăn không? Bà Ummu Salaim nói: Còn.

Ông Anas bin Malik thuật lại: "Ông Abu Talhah nói với bà Ummu Sulaim: Quả thật, tôi nghe giọng nói của Thiên Sứ yếu đi, tôi cảm thấy là Người đang đói, nhà mình còn gì ăn không? Bà Ummu Salaim nói: Còn. Rồi bà lấy ra những ổ bánh mì làm từ lúa mạch, bà lấy chiếc khăn trùm đầu của bà quấn chúng lại và đặt chúng dưới chiếc áo khoác của ông rồi bảo tôi (Anas) đi mời Thiên Sứ của Allah. Tôi (Anas) đi đến chỗ của Thiên Sứ thì thấy Người đang ngồi cùng với mọi người trong Masjid. Tôi đứng gần chỗ những người đang ở cùng với Người thì Người bảo: “Có phải Abu Talah đã cử cậu đến đúng không?”. Tôi nói: Dạ đúng. Người hỏi: “Mời đi ăn đúng không?”. Tôi nói: Dạ, đúng vậy. Người nói: “Này mọi người, hay đứng dậy đi đến đó!”. Tôi liền chạy đi trước để thông báo với ông Abu Talhah biết, ông Talhah nói với bà Ummu Sulaim: Thiên Sứ đã đến cùng với mọi người, chúng ta thực sự không có đủ thức ăn tiếp đãi họ rồi. Bà Ummu Sulaim nói: Allah và Thiên Sứ của Ngài biết rõ hơn hết. Ông Abu Talhah đi ra đón Thiên Sứ của Allah và sau đó hai người họ vào nhà. Thiên Sứ của Allah nói: “Ummu Sulaim có gì ăn?”. Bà mang ra những chiếc bánh mì được quấn trong chiếc khăn hồi nãy. Thiên Sứ của Allah bảo bà bẻ nhỏ ổ bánh mì ra, bà Ummu Sulaim bẻ bánh mì thành từng miếng nhỏ xong thì bà đánh phần bơ ra làm đồ chấm. Sau đó, Thiên Sứ của Allah đã du-a vào phần thức ăn rồi Người nói: “Cho phép 10 người vào”. Thế là mười người đi vào ăn no nê rồi trở ra. Rồi đến 10 người kế tiếp đi vào và ăn no nê rồi trở ra. Cứ như vậy, hết 10 người này đi ra thì 10 người khác lại đi vào. Tất cả số người trong ngày hôm đó là khoảng 70 hay 80 người." Và trong lời dẫn khác: "... hết mười người này vào ăn thì đến mười khác, cứ như vậy cả thảy 80 người. Sau đó, Thiên Sứ của Allah mới ăn rồi đến chủ nhà và thức ăn vẫn còn dư lại." Và trong lời dẫn khác nữa: “Vào một ngày nọ, tôi (Anas) đến chỗ của Thiên Sứ. Tôi thấy Người đang ngồi cùng với các vị bạn đạo của Người, bụng của Người thì được buộc chặt bởi miếng vải. Tôi hỏi các vị bạn đạo của Người tại sao Thiên Sứ của Allah lại buộc bụng như thế? Họ nói: do cơn đói. Thế là tôi quay về nhà gặp ông Abu Talhah, ông là chồng của bà Ummu Sulaim bintu Milhal. Tôi nói: Thưa cha, quả thật con thấy Thiên Sứ của Allah lấy vải buộc bụng, con đã hỏi một số vị bạn đạo của Người thì họ bảo Người làm thế do cơn đói. Vậy là Abu Talah đi vào gặp mẹ tôi, ông nói với bà: còn gì ăn không? Bà nói: còn, tôi có một miếng bánh mì và một ít chà là khô, nếu Thiên Sứ của Allah đến với chúng một mình Người thì chắc đủ cho Người no bụng còn nếu Người đến với ai khác nữa thì thức ăn sẽ thiếu đi một chút ... (phần còn lại là toàn bộ Hadith trong lời dẫn trên).”

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ý nghĩa của Hadith này: Thiên Sứ của Allah đang trong tình trạng đói lả. Ông Abu Talhah biết được tình trạng của Người thông qua tiếng nói yếu đi của Người. Thế là ông đã cho vợ của

ông, bà Ummu Sulaim biết về tình trạng của Người và ông đã hỏi bà: nhà mình còn gì ăn không? Bà nói: còn tức chúng ta còn một ít thức ăn có thể đủ làm no bụng Người. Bà mang ra những miếng bánh mì lúa mạch. Bà lấy chiếc khăn trùm đầu của bà quấn chúng lại và đặt chúng dưới chiếc áo khoác của ông rồi bảo Anas đi mời Thiên Sứ của Allah. Anas đi đến chỗ của Thiên Sứ thì thấy Người đang ngồi cùng với mọi người trong Masjid. Anas tiến đến gần chỗ những người đang ở cùng với Người thì Người bảo: “Có phải Abu Talah đã cử cậu đến đúng không?” Anas nói: Thưa đúng. Người hỏi: “Mời đi ăn đúng không?” Anas nói: Dạ, đúng vậy. Thế là Người gọi tất cả những người đang ngồi cùng đứng dậy và đi. Anas liền chạy đi trước để thông báo với ông Abu Talhah biết sự việc. Ông Abu Talhah nói với bà Ummu Sulaim rằng Thiên Sứ đã đến cùng với mọi người làm sao đủ thức ăn tiếp dãi họ đây. Bà Ummu Sulaim nói (Allah và Thiên Sứ của Ngài biết rõ hơn hết) như thể bà đã biết Thiên Sứ của Allah sẽ cầu xin phúc lành cho thức ăn nhiều thêm, đây là sự sáng suốt của bà. Thế là Ông Abu Talhah đi ra đón Thiên Sứ của Allah và sau đó hai người họ vào nhà. Thiên Sứ của Allah bà Ummu Sulaim có thức ăn gì, bà mang ra những chiếc bánh mì được quấn trong chiếc khăn. Có lời dẫn thì nói rằng ông Abu Talha nói với Thiên Sứ của Allah rằng chúng tôi chỉ có ổ bánh mì mà bà Ummu Sulaim đã làm thì Người bảo Allah sẽ ban Barakah cho nó. Trong lời dẫn khác thì Thiên Sứ của Allah nói: hãy đi vào, Allah sẽ ban Barakah cho những gì anh có. Trong một lời dẫn khác thì nói rằng sau khi vào nhà, Thiên Sứ của Allah bảo bà Ummu Sulaim bẻ nhỏ ổ bánh mì ra và bà đánh phần bơ ra làm đồ chấm, rồi Thiên Sứ của Allah đã đọc lời Du-a vào phần thức ăn, sau đó Người bảo cho phép 10 người vào. Họ vào ăn no nê và trở ra, tiếp tục đến 10 người khác vào ăn no nê rồi trở ra. Cứ như vậy, tất cả đều ăn no, tổng cộng có tới 80 người. Sau đó, đến lượt Thiên Sứ của Allah, Người ăn no và cuối cùng đến lượt người nhà của Abu Talah nhưng thức ăn vẫn còn dư lại. Có lời dẫn nói rằng phần thức ăn dư lại được mang biếu cho những người hàng xóm của họ.

http://sunnah.global/hadeeth/vi/show/6613